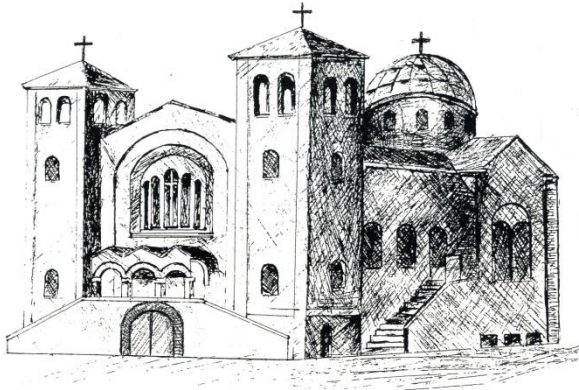

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, August 22, 2021
9th Sunday of Matthew

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

*To pay Membership, Greek School Tuition
and all other offerings use:*

https://tithe.ly/give_new/www/#/tithe/give-one-time/305721?widget=1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 22 Αυγούστου, 2021

Θ' Ματθαίου

8:30 π.μ.—11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

7:00 μ.μ. Εσπερινός Παναγίας της Προυσιώτισσας

Δευτέρα, 23 Αυγούστου, 2021

Απόδοσις Κοιμήσεως Θεοτόκου

Παναγίας της Προυσιώτισσας

9:00 π.μ. – Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Τρίτη, 24 Αυγούστου, 2021

Κοσμάς ο Αιτωλός

9:00 π.μ. – Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Παρασκευή, 27 Αυγούστου, 2021

Φανούριος Μεγαλομάρτυς

9:00 π.μ. – Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Κυριακή, 29 Αυγούστου, 2020

Αποτομή Κεφαλής Προδρόμου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, August 22, 2021

9th Sunday of Matthew

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

7:00 p.m. Vespers of Panagia Prousiotissa

Monday, August 23, 2021

Apodosis of the Dormition

Panagia Prousiotissa

9:00 a.m.- Orthros, Divine Liturgy

Tuesday, August 24, 2021

Kosmas of Aetolia

9:00 a.m.- Orthros, Divine Liturgy

Friday, August 27, 2021

Phanourios the Great Martyr

9:00 a.m.- Orthros, Divine Liturgy

Sunday, August 29, 2021

Beheading of John the Baptist

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode Plagal 4.

Psalm 75.11,1

Make your vows to the Lord our God and perform them.

Verse: God is known in Judah; his name is great in Israel.

The reading is from St. Paul's First Letter to the Corinthians 3:9-17

Brethren, we are God's fellow workers; you are God's field, God's building. According to the grace of God given to me, like a skilled master builder I laid a foundation, and another man is building upon it. Let each man take care how he builds upon it. For no other foundation can any one lay than that which is laid, which is Jesus Christ. Now if any one builds on the foundation with gold, silver, precious stones, wood, hay, straw - each man's work will become manifest; for the Day will disclose it, because it will be revealed with fire, and the fire will test what sort of work each one has done. If the work which any man has built on the foundation survives, he will receive a reward. If any man's work is burned up, he will suffer loss, though he himself will be saved, but only as through fire. Do you not know that you are God's temple and that God's Spirit dwells in you? If any one destroys God's temple, God will destroy him. For God's temple is holy, and that temple you are.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

ΨΑΛΜΟΙ 75.11,1

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους α' 3:9-17 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, Θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. Ἐκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ. Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μένει ὃ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήσεται. Εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

The Gospel According to Matthew 14:22-34

At that time, Jesus made the disciples get into the boat and go before him to the other side, while he dismissed the crowds. And after he had dismissed the crowds, he went up into the hills by himself to pray. When evening came, he was there alone, but the boat by this time was many furlongs distant from the land, beaten by the waves; for the wind was against them. And in the fourth watch of the night he came to them, walking on the sea. But when the disciples saw him walking on the sea, they were terrified, saying, "It is a ghost!" And they cried out for fear. But immediately he spoke to them, saying "Take heart, it is I; have no fear."

And Peter answered him, "Lord, if it is you, bid me come to you on the water." He said, "Come." So Peter got out of the boat and walked on the water and came to Jesus; but when he saw the wind, he was afraid, and beginning to sink he cried out, "Lord, save me." Jesus immediately reached out his hand and caught him, saying to him, "O man of little faith, why did you doubt?" And when they entered the boat, the wind ceased. And those in the boat worshiped him, saying, "Truly you are the Son of God." And when they had crossed over, they came to land at Gennesaret.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 14:22-34 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὀψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη σταδίους πολλοὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπεῖχεν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι Φάντασμα ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραζαν. Εὐθὺς δὲ ἐλάλησεν [ὁ Ἰησοῦς] αὐτοῖς λέγων, Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με ἐλθεῖν πρὸς σὲ ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν λέγων, Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ, Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; καὶ ἀναβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες, Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς Γεννησαρέτ.

Απόδοσις της Κοιμήσεως της Θεοτόκου

Κάθε εορτή στον εορτολογικό κύκλο της Εκκλησίας ενός προσώπου ή ενός γεγονότος έχει τρία στάδια, τα προεόρτια, την κυρίως εορτή και τα μεθεόρτια (δηλαδή τον απόηχό της). Στις 23 Αυγούστου εκάστου έτους εορτάζουμε την Απόδοση της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και η Εκκλησία κλείνει με την ίδια πανηγυρική διάθεση τους εορτασμούς της Κοιμήσεως και της Μεταστάσεως της Παναγίας, που τιμάται την 15 Αυγούστου.

Ο λαός μέσα από την λαϊκή του ευσέβεια δίνει άλλο τόνο στη εορτή και την αποκαλεί τα «Εννιάμερα της Παναγίας». Τη σκέφτεται σαν μνημόσυνο προς τη Μητέρα του Θεού, όπως πράττει, άλλωστε, και για τους δικούς του ανθρώπους. Ασφαλώς, από θεολογικής και λειτουργικής απόψεως, δεν πρόκειται για εννεαήμερο μνημόσυνο για την Παναγία, αφού η Θεοτόκος ως μητέρα του Χριστού «μετέστη προς την ζωήν, μήτηρ υπάρχουσα της ζωής» και πρεσβεύει για τη δική μας

σωτηρία και, συνεπώς, δεν νοείται τέλεση μνημοσύνου υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της. «**Απόδοσις**» στην εκκλησιαστική γλώσσα σημαίνει την μετά πάροδο οκτώ συνήθως ημερών επανάληψη της εορτής ώστε με αυτόν τον τρόπο η διάρκειά της εορτής παρατείνεται μεθεορτίως μέχρις την ημέρα της αποδόσεως. Αυτό σημαίνει ότι ο εορτασμός δεν είναι στιγμιαίος.

Μ' αυτόν τον τρόπο πραγματοποιείται μία σκυταλοδρομία. Η μία εορτή παραδίδει τη σκυτάλη στην επόμενη εορτή που έχει τα δικά της βιώματα, τα δικά της μηνύματα. Έτσι ζούμε σε μία συνέχεια τη ζωή της Εκκλησίας και όχι αποσπασματικά· με το νου μας συγκεντρωμένο σε κάθε φάση και με τρόπο αγωνιστικό. Το όλον δένεται σε μία ενότητα. Είπαμε λοιπόν πως στην εκκλησιαστική γλώσσα «Απόδοσις» σημαίνει την μετά πάροδο οκτώ συνήθως ημερών επανάληψη της εορτής. Η καθιέρωση της απόδοσης των εορτών προέρχεται από την παράδοση του Ισραηλιτικού Λαού στην Παλαιά Διαθήκη. Με ρητή διάταξη του Μωσαϊκού Νόμου, οι μεγάλες ισραηλιτικές εορτές διαρκούσαν 8 ημέρες. (Εξ. 2,15-19, Λευ. 23,36-39 και Αρ. 29,35). Αυτή τη συνήθεια την κληρονόμησε και η Εκκλησία στην λειτουργική της ζωή. Πρώτη μαρτυρία περί παρατάσεως εορτής για οκταήμερο στην εκκλησιαστική ζωή, παρέχεται από τον Ευσέβιο, και πρόκειται για τα εγκαίνια των βασιλικών Τύρου και Ιεροσολύμων (355). Αν και πρόκειται για κάποιο έκτακτο γεγονός, πολύ νωρίς επικράτησε η συνήθεια, κυρίως στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων, να παρατείνεται ο εορτασμός των μεγάλων εορτών του Πάσχα, των Επιφανειών και της Πεντηκοστής για οκτώ ημέρες. Η πράξη της Εκκλησίας των

Ιεροσολύμων γρήγορα διαδόθηκε στην Ανατολή και τη Δύση. Κατά μίμηση των εορτών αυτών και οι νεότερες δεσποτικές και θεομητορικές εορτές ακολουθήθηκαν από οκταήμερο εορτασμό, που ολοκληρωνόταν μέσω της αποδόσεως. Οκτώ ημέρες μετά τη μεγάλη εορτή της 15ης Αυγούστου, δηλαδή στις 23 του μηνός, γίνεται η «απόδοσις» της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, δηλαδή η πανηγυρική λήξη του εορτασμού. Η ευλαβής συνήθεια, που είναι παράδοση στην Ορθόδοξη Εκκλησία και για άλλες μεγάλες εορτές της υιοθετήθηκε και στην εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, όχι βέβαια ομοιόμορφα και αμέσως, αλλά σταδιακά. Έτσι η διάρκεια της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου γνώρισε μεγάλες διακυμάνσεις. Στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων απεδίδετο στις 22, στη μονή του Στουδίου στις 18, σε άλλες μονές της Κωνσταντινουπόλεως στις 23, αλλά και στις 28 Αυγούστου, όπως συνέβαινε και στο Άγιο Όρος. Τέλος, ο αυτοκράτορας Ανδρόνικος Β΄ ο Παλαιολόγος (1282-1328) όρισε να εορτάζεται η εορτή αυτή καθ' όλο τον Αύγουστο από 1η μέχρι και της 31η του μήνα. Σύμφωνα με την τυπική διάταξη των ιερών ακολουθιών, κατά την εορτή της απόδοσης, της ημέρας δηλαδή που κλείνει ο κύκλος εορτασμού της Κοιμήσεως, τελείται η ίδια ακολουθία με αυτήν της 15ης Αυγούστου, κάτι που συμβαίνει σε όλες τις περιπτώσεις των μεγάλων δεσποτικών και θεομητορικών εορτών. Η χρονική αυτή παράταση του εορτασμού δεν στερείται και του ανάλογου θεολογικού περιεχομένου. Γιατί είναι, κατά κάποιον τρόπο, μια υπέρβαση του παρόντος χρόνου, αλλά και μια πρόγευση της Αιωνιότητας, η οποία, όπως γράφει ο απόστολος Παύλος, θα είναι μια χωρίς τέλος «πανήγυρις πρωτοτόκων» (Εβρ. 12,23). Στην ουσία κάθε εορτή είναι

και μια μυστική γέφυρα που «προάγει «ημάς εις το πέραν» (Μρκ. 6,45), μας περνάει δηλαδή στην αντίπερα όχθη της άχρονης βασιλείας του Θεού. Η μίμηση των αγίων είναι μίμηση του Χριστού και η καταλλαγή με το Θεό, το συνάνθρωπο και τη φύση είναι το ζητούμενο. Επομένως οι εορτές στις μνήμες των αγίων δεν είναι μόνο αφορμές για πανηγύρεις αλλά και για να ανακαλύψει ο άνθρωπος την αλήθεια, ότι το μόνο που αξίζει στην ζωή είναι ο αγώνας για την αγιότητα. Στο πρόσωπο δε της Παναγίας συνοψίζεται ολόκληρη η ιστορία της σωτηρίας του ανθρώπου και η πορεία αυτή προς την αγιότητα μέσα από την υπακοή στο θέλημα του Θεού και στην εμπιστοσύνη σε Αυτόν.

Η Θεοτόκος συνέδραμε στο έργο της σωτηρίας του ανθρώπου από τον Χριστό σε όλη της τη ζωή. Και με την κοίμηση της και την μετάσταση της έδειξε τη θέση που ο Θεός έχει ετοιμάσει για κάθε πιστό. Ως εκ τούτου η Παναγία συνοψίζει την ανθρωπότητα εκείνη που λέει να στον Θεό, που αναφωνεί πρόθυμα το «γένειτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου». Η Παναγία αποτελεί πρότυπο για κάθε πιστό, που λόγω και έργω, υποδέχεται τον Χριστό και τον γεννά στην καρδιά του. Η Παναγία είναι σύμβολο της Εκκλησίας, μέσα στην οποία γεννάται και αναγεννάται κάθε πιστός. Η Παναγία μας οδηγεί και συνοδεύει προς τον Χριστό, είναι ο πρώτος άνθρωπος που εκπλήρωσε το σκοπό για τον οποίο ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος έχοντας οδηγήτρια την Παναγία, καλείται να μεταμορφώσει τη ζωή του λέγοντας «γένειτο» στη πρόσκληση του Θεού για συνεργασία με στόχο τη μεταμόρφωση του κόσμου και τη σωτηρία του ανθρώπου και ο συνεχής εορτασμός μέχρι της αποδόσεως της εορτής μάς καλεί και εμάς να αντλήσουμε

όλα εκείνα τα απαραίτητα για την πνευματική μας ζωή εφόδια από τη ζωή και τη στάση της Παναγίας μας. Η Θεοτόκος καθίσταται η Μάνα Παναγιά, η Μητέρα της οικουμένης. Με τη ζωή της μας έδειξε τον δρόμο του πνευματικού πεπρωμένου του ανθρώπου, γίνεται για τον καθένα από εμάς πηγή αγάπης και ελπίδα προστασίας.

The Apodosis of the Feast of the Dormition

Apodosis of the Feast of the Dormition falls on August 23, it is exactly 9 days after Dekapentavgoustos.

The Feast is repeated and celebrated the same as it is on August 15, except for the entrance, readings, and Litya at Vespers; and the polyeleos and Gospel of the Feast at Matins.

On the Apodosis of the feast, also referred to as the Leaving of the Feast of the Dormition, the burial shroud is returned in another solemn procession. This is but one of the celebrations throughout the Orthodox world that could be described that demonstrate the great love for the Theotokos that resides in the hearts of the Orthodox faithful.

Concerning the Dormition of the Theotokos, this is what the Church has received from ancient times from the tradition of the Fathers. When the time drew nigh that our Savior was well-pleased to take His Mother to Himself, He declared unto her through an Angel that three days hence, He would translate her from this temporal life to eternity and bliss. On hearing this, she went up with haste to the Mount of Olives, where she prayed continuously. Giving thanks to God, she returned to her house and prepared whatever was necessary for her burial. While these things were taking place, clouds caught up the Apostles from the

ends of the earth, where each one happened to be preaching, and brought them at once to the house of the Mother of God, who informed them of the cause of their sudden gathering. As a mother, she consoled them in their affliction as was meet, and then raised her hands to Heaven and prayed for the peace of the world. She blessed the Apostles, and, reclining upon her bed with seemliness, gave up her all-holy spirit into the hands of her Son and God.

With reverence and many lights, and chanting burial hymns, the Apostles took up that God-receiving body and brought it to the sepulchre, while the Angels from Heaven chanted with them, and sent forth her who is higher than the Cherubim. But one Jew, moved by malice, audaciously stretched forth his hand upon the bed and immediately received from divine judgment the wages of his audacity. Those daring hands were severed by an invisible blow. But when he repented and asked forgiveness, his hands were restored. When they had reached the place called Gethsemane, they buried there with honor the all-immaculate body of the Theotokos, which was the source of Life. But on the third day after the burial, when they were eating together, and raised up the artos (bread) in Jesus' Name, as was their custom, the Theotokos appeared in the air, saying "Rejoice" to them. From this they learned concerning the bodily translation of the Theotokos into the Heavens.

Cosmas of Aetolia

St. Kosmas Aitolos (1714-1779)

The holy, glorious and right-victorious New [Hieromartyr](#) and [Equal-to-the-Apostles](#) **Kosmas Aitolos** (also known as **Cosmas Aitolos**, and **St Cosmas the Aetolian**) was born in 1714 in Mega Dendron, Aitolia, Greece, to a father who was a weaver and a devout mother.

He attended public schools, but was tutored by an [archdeacon](#). He taught and then attended a school on Mt. [Athos](#). He became a [monk](#) and later a [priest](#) at [Philotheou Monastery](#) where he remained for two years. After a time, he felt a calling to do [missionary](#) work in Greece, especially in the remote areas where there was a lack of [churches](#) and priests for the many [unbaptized](#) adults. As an aftermath of four centuries of Turkish oppression in Greece, Kosmas received the [patriarchal](#) blessing in 1759 to travel wherever needed, for however long, with complete independence, to breathe life back into Christianity in Greece.

Kosmas travelled in Greece, its islands, and Albania for 25 years, founding over 200 schools, as well as charities and rural churches. He travelled by foot, by donkey and by ship. When he came to a village he would ask the villagers to plant a large wooden [cross](#) in the village square. Then he would mount a bench next to the cross and preach to the villagers about the love of God and the Orthodox faith. The [Muslims](#) tried him on charges of conspiracy and sentenced him to hang in August 1779 in Albania. However, one account reports that he [prayed](#) and gave up his spirit before this could occur. St. Kosmas received from God the gift of [prophecy](#), and was known to have prophesied of the telephone, airplanes, and aerial bombings. Patriarch [Athenagoras glorified](#) him in 1961. His [feast day](#) is celebrated on [August 24](#).

Κοσμάς ο Αιτωλός: Ακόμη να στοχάζεσθε και την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας, καθώς γράφουν τα βιβλία της Εκκλησίας μας και λένε εις τον όγδοον αιώνα έχει να γένη το τέλος του κόσμου.

Κοσμάς ο Αιτωλός – **Εορτή** 24 Αυγούστου

Μα πρωτίτερα έχει να γεννηθεί ο Αντίχριστος και να κάμει τόσα κακά εις τον κόσμον και έχει να ονομάσει του λόγου του υιόν Θεού και θέλει σταθή βασιλεύς να ορίσει τον κόσμον όλον και να κάνη θαύματα κατά φαντασίαν, δια να πλανά τους ανθρώπους να τον ομολογήσουν διά Χριστόν και όσοι τον πιστεύουν να τους

τάζει τόσα αγαθά και ύστερα να τους βουλώνει εις το μέτωπον, μάλιστα οι Εβραίοι όλοι έχουν να τον πιστεύσουν.

Διά ημάς τους χριστιανούς έχει να στείλη ο Θεός τον προφήτην Ηλίαν διά να παραγγείλει και να διδάξει όσοι έχουν άγιον Βάπτισμα, την βούλαν του Ιουσου Χριστού, να φυλάγονται να μην πιστεύουν εκείνον τον πλάνον Αντίχριστον και εκείνα όπου τάζει είναι όλα ψεύτικα διά να τους γελάσει, να τους βουλώσει.

Και καλύτερα να τυρανισθούν και να θανατωθούν παρά να τον πιστεύουν και να βουλωθούν. Αυτά και άλλα έχει να διδάξει ο προφήτης Ηλίας.

Και ύστερα εκείνος ο πλάνος ακούοντας το κήρυγμα του προφήτη Ηλία έχει να λυσσάζει από τον θυμό του και να τυραννεί και να παιδεύει όσους δεν τον πιστεύουν με τα πλέον χειρότερα βασανιστήρια και καλότυχος και τρισμακάριος όποιος υπομείνη και δεν βουλωθεί, εκείνος βέβαια θέλει στεγανωθεί και θέλει σταθει εις τον χορόν των μαρτύρων.

Και πάλιν άθλιος και ταλαίπωρος όποιος πλανηθεί και τον πιστεύσει και βουλωθεί, εκείνος έχει να καίεται πάντοτε εις την αιώνιον κόλασιν μαζί με τον πλάνον Αντίχριστον.

Κοσμάς ο Αιτωλός – Εορτή 24 Αυγούστου

Αυτά λογιάζω, αδελφοί μου, σας ετρόμαξαν την καρδίαν και αληθινά φοβερά πράγματα είναι και εγώ όπου τα λέγω τρέμω και

δειλιώ, μα τί να κάμω όπου έχω χρέος να σας τα φανερώσω. Λοιπόν ύστερα από αυτά τα κακά του κατηραμένου Αντιχρίστου θέλει λάμψει ο Πανάγιος σταυρός επάνω εις τον ουρανόν...

«... Καθώς εις τον καιρόν του Νώε οι άνθρωποι δεν είπιστευον αλλά τον επεριγελούσαν, έως όπου ήλθεν εξάφνω η οργή του Θεού και ο κατακλυσμός και έπνιξεν όλον τον κόσμο, ομοίως και τώρα χριστιανοί μου εις την Δευτέραν Παρουσίαν του Χριστού μας δεν έχουν να πιστεύσουν οι άνθρωποι καθώς και τότε δεν είπιστευσαν.

Το ηξεύρω και εγώ χριστιανοί μου πως με περιγελούν και λέγουν: Τώρα ήλθες εσύ παλαιοκαλόγερε, να μας ειπείς λόγια εδικά σου. Τα λόγια οπού σας λέγω δεν είναι εδικά μου, είναι λόγια του Παναγίου Πνεύματος, οι αμαρτίες είναι εδικές μου, και όποιος θέλει να πιστεύσει, πλην είναι ο καθένας ελεύθερος και όπως θέλει να κάμει. Εγώ το χρέος μου κάμνω, την πραγματεία μου».

Ο Άγιος Φανούριος: ο βίος του- η εύρεση της εικόνας του-το έθιμο και η ευχή της φανουρόπιτας

Η γνήσια εικόνα του Αγίου Φανουρίου βρέθηκε στη Ρόδο γύρω στα 1355-1369 μ.Χ.

1. Γενικά για τη ζωή του

Ο Άγιος Φανούριος είναι από τους πιο αγαπητούς άγιους σε όλο τον ελληνικό λαό, που κάθε χρόνο τιμά και πανηγυρίζει την μνήμη του στις **27 Αυγούστου**.

Αυτός ο τόσο αγαπητός άγιος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί χωρίς αμφιβολία ως δώρο Θεού, διότι ήταν και παράμενε άγνωστος για πολλούς αιώνες και μόνο το **1500 μ.Χ.** βρέθηκε η Ιερή εικόνα του, που μας αποκάλυψε την ύπαρξή του την παρρησία του ενώπιον του Θεού, ο οποίος τον έχει χαριτώσει με τόσο μεγάλη θαυματουργική δύναμη.

Για την καταγωγή και τη ζωή του Αγίου Φανουρίου δεν υπάρχει τίποτε συγκεκριμένο, επειδή όλα τα στοιχεία της ζωής του χάθηκαν σε καιρούς ανωμαλίας.

Τα μόνα στοιχεία που έχουμε αναφορικά με τον Άγιο είναι η εύρεση της εικόνας του, γύρω στα 1500 μ.Χ., σύμφωνα με τα συναξάρια, ή κατ' άλλους γύρω στα 1355-1369 μ.Χ. Άλλοι υποστηρίζουν πως η εικόνα του Αγίου βρέθηκε στη Ρόδο και άλλοι στην Κύπρο.

2. Η εύρεση της εικόνας

Επιστρέφουμε στο παρελθόν, όταν οι Αγαρηνοί εξουσίαζαν τη Ρόδο και αποφάσισαν να ξαναχτίσουν τα τείχη της πόλης, που βάρβαρα κατέστρεψαν και κατεδάφισαν στον πόλεμο λίγα χρόνια πριν.

Άρχισαν λοιπόν να στέλλουν εργάτες έξω απ' το νότιο μέρος του φρουρίου και να μαζεύουν πέτρες απ' τα μισογκρεμισμένα σπίτια των κατοίκων, για να ξαναφτιάξουν τα νέα και ισχυρά τείχη της πόλης τους. Ξαφνικά μέσα στα χαλάσματα βρήκαν μια ωραιότατη, αλλά μισοχαλασμένη στη μια πλευρά εκκλησία κι εκεί μέσα βρήκαν ένα σωρό εικόνες, που απ' την πολυκαιρία δεν ξεχώριζαν τις μορφές των Αγίων καθώς και τα γράμματα, που είχαν επάνω τους.

Μια μόνο καταπληκτική εικόνα ξεχώριζε απ' όλες, που ο χρόνος δεν την άγγιξε και παρίστανε ένα νέο ντυμένο σαν στρατιώτη. Ο Μητροπολίτης της Ρόδου Νείλος έτρεξε αμέσως επί τόπου και διάβασε καθαρά το όνομα του Αγίου, που λεγόταν Φανούριος. Συγκινημένος ο Σεβασμιώτατος, για τη φανέρωση του Αγίου, παρατήρησε, πως ήταν ντυμένος σαν Ρωμαίος στρατιωτικός, κρατώντας στο αριστερό χέρι του ένα σταυρό και στο δεξιό μια αναμμένη λαμπάδα. Ο αγιογράφος ακόμα

ολόγυρα της εικόνας ζωγράφησε σε δώδεκα παραστάσεις τα μαρτύρια, που υπόφερε ο Άγιος και, που εξιστορούν ολοφάνερα την όλη ζωή του.

Οι παραστάσεις αυτές είναι οι ακόλουθες:

Α'. Ο Άγιος παρουσιάζεται όρθιος μπροστά στο Ρωμαίο ανακριτή του και φαίνεται ν' απολογείται με θάρρος και να υπερασπίζει την χριστιανική πίστη του.

Β'. Οι στρατιώτες εδώ επεμβαίνουν και χτυπούν με πέτρες στο κεφάλι και στο στόμα τον Φανούριο, για ν' αναγκασθεί να υποκύψει και ν' αρνηθεί τον Κύριο.

Γ'. Οι στρατιώτες έχουν εξαγριωθεί πια απ' την επιμονή του Φανουρίου, γι' αυτό τον έριξαν κάτω και τον χτυπούν τώρα άγρια με ξύλα και ρόπαλα, για να κάψουν το ακμαίο ηθικό του.

Δ'. Ο Φανούριος είναι στη φυλακή κι εκεί βασανίζεται με αποτρόπαιο τρόπο. Φαίνεται εντελώς γυμνός κι οι στρατιώτες ολόγυρα του ξεσχίζουν τις σάρκες του με αιχμηρά σιδερένια εργαλεία. Ο Άγιος υπομένει αγόγγυστα το τρομερό μαρτύριό του.

Ε'. Ο Φανούριος βρίσκεται και πάλι στη φυλακή και προσεύχεται στον θεό, για να τον ενισχύσει ν' αντέξει μέχρι τέλους τα βασανιστήρια.

ΣΤ'. Ο Άγιος παρουσιάζεται και πάλιν μπροστά στον Ρωμαίο ανακριτή για ν' απολογηθεί για τη στάση του. Απ' την ατάραχη έκφραση του προσώπου του φαίνεται, πως ούτε τα βασανιστήρια που υπόφερε, ούτε οι μελλοντικές απειλές του τυράννου του εκλόνισαν την πίστη και έτσι απτόητος περιμένει ακόμη χειρότερα μαρτύρια.

Ζ'. Οι δήμιοι του Φανουρίου με μανία και σκληρότητα καίουν με αναμμένες λαμπάδες το ολόγυμνο σώμα του, που φαίνεται έτσι η ανυπέβλητη θυσία του για τον Εσταυρωμένο. Ο Άγιος νικά και πάλιν με την αδάμαστη θέληση και καρτερία του στον Κύριο.

Η'. Εδώ οι άγριοι βασανιστές του χρησιμοποιούν και μηχανικά μέσα για να φθάσουν στο κορύφωμα του μαρτυρίου του. Έχουν δέσει τον Άγιο πάνω σ' ένα μάγκανο κι αυτό σαν περιστρέφεται, του συντρίβει τα κόκκαλα. Υποφέρει εκείνος αγόγγυστα αλλά στο ωραίο πρόσωπό του είναι ζωγραφισμένη ανέκφραστη αγαλλίαση, γιατί υποφέρει για χάρη του Κυρίου.

Θ'. Ο Φανούριος ρίπτεται σ' ένα λάκκο, για να γίνει βορά άγριων θηρίων κι οι δήμιοί του από πάνω παρακολουθούν να δούνε το τέλος

του. Τα θηρία όμως έχουν κυριολεκτικά εξημερωθεί απ' τη χάρη του Θεού, γι' αυτό τον περιτριγυρίζουν ήσυχα σαν αρνάκια και απολαμβάνουν θαυμάσια τη συντροφιά του.

Γ'. Οι δήμιοί του δεν ικανοποιούνται απ' το προηγούμενο αποτέλεσμα κι έτσι τον βγάζουν απ' τον λάκκο και τον καταπλακώνουν μ' ένα μεγάλο λίθο, βέβαιοι πως θα τον αποτελειώσουν. Τίποτε όμως δεν πετυχαίνουνε κι αυτή τη φορά.

ΙΑ'. Η σκηνή παρουσιάζει τον Άγιο μπροστά σε βωμό, όπου οι δήμιοί του τον προτρέπουν να θυσιάσει, βάζοντας στις παλάμες του αναμμένα κάρβουνα. Ο Φανούριος βγαίνει και απ' αυτή τη δοκιμασία νικητής και αυτό διακρίνεται από ένα διάβολο, που έχει τη μορφή δράκου, που πετά στον αέρα και κλαίει για την αποτυχία του.

ΙΒ'. Η τελευταία σκηνή είναι το τέλος του μαρτυρίου του, με τον Φανούριο ριγμένο σ' ένα μεγάλο καμίνι να στέκεται όρθιος πάνω σ' ένα σκαμνί και να τον περιζώνουν φλόγες και καπνοί. Ο Άγιος φαίνεται να προσεύχεται αδιάκοπα στον Θεό, χωρίς να εκφράζει κανένα παράπονο ή γογγυσμό κι έτσι άκαμπτος κι ανυποχώρητος πέταξε στα ουράνια, γεμάτος ικανοποίηση για όσα βάσανα υπόφερε για χάρη του Κυρίου.

3. Το χτίσιμο του ναού

Ο Μητροπολίτης τότε του νησιού, ο Νείλος, όταν μελέτησε επισταμένα την εικόνα που βρέθηκε, αποφάνθηκε, πως ο Φανούριος ήταν ένας απ' τους σπουδαιότερους μεγαλομάρτυρες της Πίστεώς μας. Αμέσως έστειλε αντιπροσωπεία στον ηγεμόνα του νησιού και τον παρακαλούσε να του δώσει άδεια για ν' ανακαινίσει την εκκλησία. Όταν όμως ο ηγεμόνας αρνήθηκε, τότε ο Μητροπολίτης μετέβη ο ίδιος προσωπικά στην Κωνσταντινούπολη και κατόρθωσε να εξασφαλίσει απ' τον Σουλτάνο την άδεια που ζητούσε. Επέστρεψε σύντομα στη Ρόδο κι αναστήλωσε το ναό ακριβώς στην παλιά θέση του, έξω από τα τείχη του. Ο ναός σώζεται ως τα σήμερα και αποτελεί από τότε ιερό προσκύνημα όλων των Χριστιανών.

Το έθιμο της Φανουρόπιτας-γιατί την φτιάχνουμε;

Η φανουρόπιτα είναι μια νηστίσιμη πίτα που φτιάχνεται στην μνήμη του Αγίου Φανουρίου την ημέρα της γιορτής του (27/08) αλλά και άλλες ημέρες, την πηγαίνουμε στην εκκλησία κι αφού ο ιερέας διαβάσει την ειδική ευχή, κόβεται και προσφέρεται στους πιστούς ως ευλογία.

Η Ευχή της Φανουρόπιτας

Η Ευχή αυτή διαβάζεται από τον ιερέα κατά την ευλογία της Φανουρόπιτας που φτιάχνουμε προς τιμήν του Αγίου Φανουρίου και που πηγαίνουμε στο ναό για να ευλογηθεί.

Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Ουράνιος Άρτος, ο της βρώσεως της μενούσης εις τον αιώνα πλουσιοπάροχος χορηγός, ο δοτήρ των αγαθών, ο δέ Ηλιού τροφήν αγεώργητον πηγάσας, η ελπίς των απηλπισμένων, η βοήθεια των αβοηθήτων και σωτηρία των ψυχών ημών. Ευλόγησον τα δώρα ταύτα και τους ταύτα σοι προσκομίσαντας, εις δόξαν σήν και τιμήν του αγίου ενδόξου μεγαλομάρτυρος Φανουρίου. Παράσχου δέ, αγαθέ, τοις ευπρεπίσασι τους πλακούντας τούτους, πάντα τά εγκόσμια καί υπερκόσμια αγαθά σου. Εύφρανον αυτούς εν χαρά μετά του προσώπου σου, δείξον αυτοίς οδούς προς σωτηρίαν. Τα αιτήματα τών καρδιών αυτών καί πάσαν τήν βουλήν αυτών ταχέως πλήρωσον, οδηγών αυτούς προς εργασίαν τών εντολών σου, ίνα διά παντός εν ευφροσύνη καί αγαλλιάσει υμνώσι καί δοξάσωσι το πάντιμον καί μεγαλοπρεπές όνομά σου, πρεσβείαις της υπερευλογημένης Θεοτόκου, του αγίου ένδοξου νεομάρτυρος Φανουρίου, του Θαυματουργού, καί πάντων σου τών αγίων. Αμήν.

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, August 22nd , 2021

9th Sunday of Matthew

ΚΥΡΙΑΚΗ, 22 Αυγούστου, 2021

Θ´ Ματθαίου